

Koeru Keskkooli ainekava PÕHIKOOL I KOOLIASTE	Inglise keel
--	---------------------

Õppeaine:	Inglise keel (A-keel)
Klass:	3. klass
Tunde nädalas ja õppeaastas:	3 tundi nädalas, kokku 105 tundi
Rakendumine:	1.sept. 2016
Koostamise alus:	Põhikooli riiklik õppekava, lisa 2; Koeru Keskkooli õppekava

ÕPETAMISE ÜLDEESMÄRGID:

3. klassis inglise keele õpetuse eesmärgiks on, et õpilane:

- saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides;
- suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste; □ huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes;
- omandab erinevad lugemis- ja kuulamisstrateegiad;
- arendab lugemise kaudu iseseisva mõtlemise ja analüüsi võimet;
- arendab oskust väljendada enese seisukohti.

ÕPPETEGEVUSE PÕHIMÕTTED

- Võõrkeeleõpetus I kooliastmes annab lapsele mitmekülgseks arenemiseks lisavõimaluse, soodustab lapse positiivset häälestatust võõrkeelte suhtes, toetab tema üldist arengut ning arendab seetõttu tema emotsionaalseid, sotsiaalseid, kognitiivseid, loome- ja keelevõimeid.
- Esimese võõrkeele õppimise kogemused võivad määrata suhtumise võõrkeelte õppimisse üldse. Võõrkeeleõpetuse sisu tuleneb lastekultuurist, ümbritsevast keskkonnast. Eriti I kooliastmes on tähtis, et võõrkeeleõpetuse sisu vastaks laste huvidele, oleks orienteeritud lapsele, mõjutaks ta tunde- ja mõttemaailma, fantaasiat, loovust.

3.klass	
---------	--

- I kooliastme võõrkeeleeõpetuses on tähtsal kohal ainetevahelised seosed, võõrkeeleeõpetuse kaudu avardatakse emakeeles loodud maailmapilti.
- Õppimine ja õpetamine peab haarama lapse kõiki meeli, aitama suunata lapse arengut tervikuna, arvestades tema individuaalseid iseärasusi. Õppematerjali sisu, töömeetodite ja -võtete ning positiivse suhtlemise kaudu tundides tuleb ergutada lapse loomulikku teadmishimu, huvi võõrkeelesse õppimise, silmaringi laiendamise, õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade ja nende kultuuri vastu.
- Keeleõpetuse eesmärk on õpetada kasutama keelt loomulikes suhtlusolukordades, seepärast tuleb luua klassis võimalikult loomuliku keelekeskkond. Kommunikatiivse suunitluse teenistuses on temaatika, sõnavara, õppemeetodid ja -vormid. Peab arvestama, et 8-9- aastaste laste psüühilised võimed on vanemate õpilaste võimetest erinevad. Selleealisi iseloomustab mehaaniline mälu, kergesti hajuv tähelepanu, konkreetne esemeline maailm, suur liikumis- ja suhtlemisvajadus ning tegutsemissoov.
- Kuulamine ja rääkimine on sellel etapil esmatähtsad. Kuulamisoskuse arendamiseks kasutab õpetaja võimalikult vähe emakeelt. Õpilasi õpetatakse aktiivselt kuulama, eristama üksikuid sõnu, sõnagruppe, lauseid ja seoseid nende vahel, aga ka hääletooni, intonatsiooni osa teksti mõistmisel. Kuulamisoskuse kujundamine on vahetult seotud matkimise ja järelerääkimisega ning artikulatsiooniaparaadi arendamisega. Eriti oluliseks tuleb pidada õigete hääldusaluste omandamist. Hea häälduse saavutamine eeldab sihikindlat harjutamist ka järgnevates klassides.
- Võõrkeelesse õpetamist on soovitatav alustada suulise eelkursusega, et arendada lapse kuulamisoskust. Laps peab õppima uut keelt kõla järgi eristama, sõnas häälikuid eristama, kuid ka kõneleja miimika ja žestide järgi kõne sisu prognoosima.
- Õpilase mina on väga tugev motiveerija. Võõrkeeleeõpetuses saab selleks kasutada rollimänge, dramatiseeringuid, rütmi- ja liisusalme, sõnamänge.
- Kõnelemisoskuse arendamiseks õpetame õpilasi kompensatoorseid strateegiaid kasutama: üleküsimine, uuesti alustamine, mitteverbaalsed väljendusvahendid: žestid, miimika, imiteerimine.
- Eriti õppimise algetapil on olulised sõnalised positiivsed hinnangud: hinnatakse ainult positiivseid tulemusi. Õpiedukuse kindlaksmääramisel arvestatakse lapse

tervikarengut: väljendusoskust, loovust, sotsiaalset ja keelelist arengut. Lause keeleline õigsus ei ole seejuures esmatähtis.

I kooliastmes peab hindama kõike, mida on omandatud: järele hääldamist, sõnatähenduse taipamist, vaatlus-, vestlus-, lugemisoskust, õigesti ja ilusa käekirjaga tehtud harjutust jne

ÕPITULEMUSED

Kuulamisel 3. klassi lõpetaja:

- tunneb õpitava keele teiste hulgast ära;
- saab aru õpetaja antud korraldustest ja reageerib nendele adekvaatselt;
- saab aru lihtsatest, temale tuttavatest sõnadest, lühitekstidest ja lauludest.

Kõnelemisel oskab 3. klassi lõpetaja:

- tervitada ja hüvasti jätta
- ennast ja oma kaaslast tutvustada, küsida kaaslase nime
- paluda ja tänada
- soovida õnne sünnipäevaks
- ütelda oma vanust ja numbreid 1-20
- ütelda oma ja küsida sõbra aadressi ning telefoninumbrit
- nimetada päevaaegu, nädalapäevi, kuude nimetusi ja kellaaega(täistunde)
- hääldada oma nime
- õpitud sõnavara piires rääkida kodust, perekonnast, sõbrast, oskustest, koolitarvetest
- õpitud keelendeid kasutades end igapäevastes olukordades arusaadavaks teha

Lugemisel 3. klassi lõpetaja:

- saab aru kirjalikest lühitööjuhenditest
- saab aru tuttava sõnavaraga lühitekstidest
- oskab õige intonatsiooni, rõhu ja rütmiga lugeda õpitud dialooge, lühijutte ja luuletusi

Kirjutamisel oskab 3. klassi lõpetaja:

- kirjutada enda ja oma lähimate kaaslaste nime
- juhendamisel lõpetada lauseid ja fraase
- teha veatut ära kirja õpikust ja tahvlilt

- õigesti kirjutada harjutuste, mõistatuste, ristsõnade jt ülesannete lahendamiseks vajalikke sõnu

A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine I kooliastmes

Keeleoskuse taotletav tase 3. klassi lõpus

Kuulamine A1.2 Lugemine A1.1 Rääkimine A1.2 Kirjutamine A1.1

ÜLDPÄDEVUSTE KUJUNDAMINE

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nimetatud nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Inglise keelt õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja –tegevuste kaudu.

Kultuuri- ja väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärasest.

Sotsiaalne ja kodanikupädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valiku vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavaid. Seetõttu on sotsiaalne pädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppe keskne pädevus. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatika-, loodusteaduste ja tehnoloogiaalane pädevus on võõrkeeleeõppel kõige väiksem kokkupuude, kuid see on olemas, sest suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes), samuti saab teemade raames käsitleda matemaatikapädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades (aeg, kell jm).

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

Digipädevus – suutlikkus kasutada uuenevat digitehnoloogiat toimetulekuks kiiresti muutuv ühiskonnas õppimisel (keealealase blogi kasutamine); olla teadlik digikeskkonna ohtudest ning osata kaitsta oma privaatsust, isikuandmeid ja digitaalset identiteeti; järgida digikeskkonnas samu moraali- ja väärtuspõhimõtteid nagu igapäevaelus.

LÕIMING TEISTE AÕPPEAINETEGA

Inglise keele õppimisel käsitletakse kõiki läbivaid teemasid, kuid suuremat rõhku asetatakse keskkonna ja säästva arengu teemale, samuti turvalisuse ja infotehnoloogia teemade käsitlemisele. Inglise keele ainekava arvestab teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Inglise keele õppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks. Võõrkeelte omandamisel on suureks toeks koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjalide kasutamine lõimitud aine- ja keeleõppe raames (keelekümbel, projektõpe).

Inglise keelel on kõige otsesem seos eesti keelega, kuna inglise keeles rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti. Inglise keele ainekava

haakub ühiskonnaõpetuse (riigid, rahvused, tähtpäevad), loodusõpetuse (taimed, loomad, loomaaed jm), tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega.

Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

Võõrkeelte õppe eesmärgid ja teemad toetavad erinevais kooliastmeis õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

LÄBIVAD TEEMAD

Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

1) elukestev õpe ja karjääri planeerimine: „Õppimine ja töö”. Kujundatakse iseseisva õppimise oskus, mis on oluline alus elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse õpilaste suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeelt õppides omandatakse eneseanalüüsiks ja enda tutvustamiseks vajalikku sõnavara, et ennast võõrkeeles esitleda ja oma mõtteid arusaadavalt edasi anda. Õpe võimaldab vahetult kokku puutuda töömaailmaga, nt käivad õpilased ettevõtteis, tutvuvad ainevaldkonnaga seotud ametite, erialade ja edasiõppimisvõimalustega. Nii kujuneb oskus koostada õpinguile ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente;

2) keskkond ja jätkusuutlik areng: „Kodukoht Eesti”. Taotletakse õpilase kujunemist sotsiaalselt aktiivseks, vastutustundlikuks ning keskkonnateadlikuks inimeseks, kes hoiab ja kaitseb keskkonda ning, väärtustades jätkusuutlikkust, on valmis leidma vastuseid keskkonna- ja inimarengu küsimustele;

3) kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: „Mina ja teised“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Kodukoht Eesti“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist aktiivseks ning vastutustundlikuks kogukonna- ja ühiskonnaliikmeks, kes mõistab ühiskonna toimimise põhimõtteid ja mehhanisme ning kodanikualgatuse tähtsust, tunneb end ühiskonnaliikmena ja toetub oma tegevuses riigi kultuuritraditsioonidele ning arengusuundadele;

4) kultuuriline identiteet: „Kodukoht Eesti“, „Riigid ja nende kultuur”. Taotletakse õpilase kujunemist kultuuriteadlikuks inimeseks, kes mõistab kultuuri osa inimeste mõtte- ja käitumisladi kujundajana ning kultuuride muutumist ajaloo vältel, kellel on ettekujutus

kultuuride mitmekesisusest ja kultuuriga määratud elupraktika eripärast ning kes väärtustab omakultuuri ja kultuurilist mitmekesisust ning on salliv ja koostööaldis;

5) teabekeskkond: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab teabekeskonda, suudab seda kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaksvõetud kommunikatsioonieetika järgi;

6) tehnoloogia ja innovatsioon: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist uuendusaltiks ja nüüdisaegset tehnoloogiat eesmärgipäraselt kasutada oskavaks inimeseks, kes tuleb toime kiiresti muutuvast tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas;

7) tervis ja ohutus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“. Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes järgib tervislikku eluviisi, käitub turvaliselt ning aitab kaasa tervist edendava turvalise keskkonna kujundamisele;

8) väärtused ja kõlblus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist kõlbeliselt arenenud inimeseks, kes tunneb ühiskonnas üldtunnustatud väärtusi ja kõlbluspõhimõtteid, järgib neid koolis ja väljaspool kooli, ei jää ükskõikseks, kui neid eiratakse, ning sekkub vajaduse korral oma võimaluste piires.

Õppetegevuse kavandamine ning korraldamine

Õpet kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldatakse õppida üksi ning koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseiks ning iseseisvaks õppijaiks;
- 4) kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;

5) rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogial põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;

6) mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvuti/multimeediaklass, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega jne;

7) kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne. Õppesisu käsitlemise valiku teeb aineõpetaja arvestusega, et kooliastmeti kirjeldatud õpitulemused, üldja valdkonnapädevused ning ainepädevused oleksid saavutatud.

Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse. Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ning seostamist. Tunnis juhatakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ärakirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

Õppesisu

Teemavaldkonnad:

- 1) „Mina ja teised“ – enese ja kaaslaste tutvustus;
- 2) „Kodu ja lähiümbrus“ – pereliikmed, kodu asukoht;
- 3) „Kodukoht Eestis“ – riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid;
- 5) „Vaba aeg“ – lemmiktegevused ja eelistused.

Keeleteadmised

Lauseõpetus. Tähestik; suur ja väike täht nimedes; lihtlause; korraldused (käskiv kõne); enam kasutatavad rinnastavad sidesõnad (and, but).

Tegusõna. Present Simple (be/have, have got, am/is/are); Present Continuous.

there is/are

Nimisõna. Rõivad, koolitarbed, igapäevased esemed, loomad jne.

Omadussõna. Üldlevinud omadussõnad (good, big, red, happy, scared jne). Värvused.

Asesõna. Isikulised asesõnad; omastavad asesõnad.

Eessõna. Enam kasutatavad eessõnad (in, on, at, to, between, under jne).

Arvsõna. Põhiarvud 1–20; telefoninumbrid.

HINDAMINE

Hindamine toimub vastavuses Koeru Keskkooli hindamisjuhendiga. Eesmärgiks on kõikide keele osaoskuste tasakaalustatud hindamine. I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, hinnates peamiselt positiivset õpitulemust. Rõhk on sisulisel tagasisidel, mis toob esile õpilase tugevad küljed ja edusammud. Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppe vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

I kooliastmes võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja julgustab õpilast ka võõrkeelt kasutama. Õpetaja jälgib, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.

FÜÜSILINE ÕPIKESKKOND:

Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega. Klassis peab olema võimalik kuulata eri helikandjaid (nt CD, kassetid) ja vaadata nt videoid. Oluline on Internetiühendusega arvuti ja esitlustehnika. Keeleõppeklassi mööblit peaks saama ümber paigutada, et teha mitmekesiseid ülesandeid ning töötada rühmas või individuaalselt. Keeleõppeklassi seintele peab olema võimalik paigaldada stende ja paigutada nii näitmaterjale kui ka õpilaste töid. Keeleõppeklassi on soovitatav paigutada raamaturiiulid sõnastike ning muude eakohaste ja nüüdisaegsete õppematerjalidega nii, et need oleksid õpilastel käepärast.

KASUTATAV KIRJANDUS

- Õppematerjalid: "I Love English" õppekomplekt 1.osa
- Õpetaja raamat
- Testid, lisalehed
- Lisaks kasutatakse sõnaraamatuid, videomaterjale, slaidiprogramme, ajakirjandust, internetti ning mitmeid teisi materjale lähtudes seatud eesmärkidest